

מבנה ספר ויקרא

הרב אלכס ישראל - www.alexisrael.org - Rav Alex Israel

		נושא	פרק	פרשה
בתוך המקדש "ממלכת כהנים"	קרבנות	תורת הקרבנות	א-ז	פרשות ויקרא-צו
	Sacrifices	המילואים, יום השמיני, מות נדב ואביהו	ח-י	צו-שמיני
תורת הטומאה והטהרה Access to Temple	Sanctuary affecting society. Society and the Sanctuary	מאכלות אסורות	יא	פרשות שמיני-מצורע
		יולדת	יב	
	Sanctuary affecting society. Society and the Sanctuary	צרעת	יג-יד	אחרי מות
		שכבת זרע, זב, זבה, נידה	טו	
מחוץ למקדש "גוי קדוש"	קדושת האדם	"אחרי מות שני בני אהרון בקרבכם לפני ה' וימותו" עבודת יום הכיפורים	טז	אמור
		איסור שחיטה מחוץ למקדש איסור דם	יז	
	קדושת הזמן	קדושים תהיו דיני העריות ושאר מצוות במסגרת חברתית לאומית	יח-כ'	אחרי מות-קדושים
		הכהנים והקדשים	כא-כב	
קדושת המקום	פרשת המועדות	פרק כג	בהר	
	המנורה, לחם הפנים, פרשת המקלל	פרק כד		
הברית	קדושת המקום	שמיטה, יובל. דיני גאולת הארץ והאדם	פרק כה	בחוקתי
		הברית	פרק כו	
		ערכין	פרק כז	

Rabbi Joseph B. Soloveitchik. Halakhic Man pg.31-40

Judaism has a negative attitude toward death: a corpse defiles; a grave defiles ... the priests of God are forbidden to defile themselves with the dead. He whose holiness is of a higher order than the holiness of his fellow is subject to a more severe prohibition against defilement. An ordinary priest may defile himself for his seven relatives, the high priest may not defile himself even for them.

Many religions view the phenomenon of death as a positive spectacle, inasmuch as it highlights and sensitizes the religious consciousness and "sensitivity." They, therefore, sanctify death and the grave because it is here that we find ourselves at the threshold of transcendence, at the portal of the world to come. Death is seen as a window filled with light, open to an exalted supernal realm. Judaism, however, proclaims that coming into contact with the dead precipitates defilement. Judaism abhors death, organic decay and dissolution. It bids one to choose life and sanctify it. Authentic Judaism as reflected in halakhic thought sees death as a terrifying contradiction to the whole experience of religious life.... When a person dies, he is freed from the commandments.

... *Homo Religiosus* starts out in this world and ends up in supernal realms; halakhic man starts out in supernal realms and ends up in this world. *Homo religiosus*, dissatisfied, disappointed, and unhappy, craves to rise up from the vale of tears, from concrete reality, and aspires to climb the mountain of the Lord. He attempts to extricate himself from the narrow straights of empirical existence and emerge into the wide spaces of a pure and pristine transcendental existence. Halakhic man, on the contrary, longs to bring transcendence down into this valley of the shadow of death – i.e. into our world – and transform it into the land of the living.

ויקרא פרק י"ח-כ" Structure of

A	ויקרא פרק יח	(ג) כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיים לא תלכו:
B		דיני העריות
C		(כח) ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
D	פרק יט	(ב) דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יקוק אלהיכם:
E		מצוות פרשת קדושים – "אני ה'"
1D	פרק כ	(ז) והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יקוק אלהיכם:
1B		דיני העריות
1C		(כב) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה:
1A		(כג) ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם:

2. Rashi's opening comment:

(ב) דבר אל כל עדת בני ישראל - מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי תורה תלוין בה:

3. ויקרא רבה פרשה כד

ה תני ר' חייא פרשה זו נאמרה בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלוין בה ר' לוי אמר מפני שעשרת הדברות כלולין בתוכה
 אנכי ה' אלהיך וכתוב הכא אני ה' אלהיכם
 לא יהיה לך וכתוב הכא ואלהי מסכה לא תעשו לכם
 לא תשא וכתוב הכא ולא תשבעו בשמי
 זכור את יום השבת וכתוב הכא את שבתתי תשמורו
 כבוד את אביך ואת אמך וכתוב הכא איש אמו ואביו תיראו
 לא תרצח וכתוב הכא לא תעמוד על דם רעך
 לא תנאף וכתוב הכא מות יומת הנואף והנואפת
 לא תגנוב וכתוב הכא לא תגנובו
 לא תענה וכתוב הכא לא תלך רכיל
 לא תחמוד וכתוב הכא ואהבת לרעך כמוך

4. Rashi 19:1

רש"י ויקרא פרק יט

קדשים תהיו - הוּ פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, אשה זונה וחללה וגו' אני ה' מקדשכם, (ויקרא כא ז - ח) ולא יחלל זרעו אני ה' מקדשו (ויקרא כא טו) קדושים יהיו אשה זונה וחללה וגו' (ויקרא כא ו - ז):

5. Ramban 19:1

רמב"ן ויקרא פרק יט

אבל בתורת כהנים (פרשה א ב) ראיתי סתם, פרושים תהיו. וכן שנו שם (שמיני פרק יב ג), והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני, כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים, כשם שאני פרוש כך אתם תהיו פרושים:
ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב, אבל הפרישות היא המוזכרת בכל מקום בתלמוד, שבעליה נקראים פרושים:

והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הזכיר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה. לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות. ימעט במשגל... ויקדש עצמו מן היין במיעוטו, כמו שקרא הכתוב (במדבר ו ה) הנזיר קדוש, ויזכור הרעות הנזכרות ממנו בתורה בנח ובלוט. ... וגם ישמור פיו ולשונו מהתגאל ברבוי האכילה הגסה ומן הדבור הנמאס, כענין שהזכיר הכתוב (ישעיה ט טז) וכל פה דובר נבלה... עד

שיכנס בכלל זאת הצוואה הנקיות בידיו וגופו, כמו שאמרו (ברכות נג ב) והתקדשתם אלו מים ראשונים, והייתם קדושים אלו מים אחרונים, כי קדוש זה שמן ערב. כי אע"פ שאלו מצות מדבריהם, עיקר הכתוב בכיוצא בזה יזהיר, שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות ובביעורים:
וזה דרך התורה לפרוט ולכלול בכיוצא בזה, כי אחרי אזהרת פרטי הדינין בכל משא ומתן שבין בני אדם, לא תגנוב ולא תגזול ולא תונו ושאר האזהרות, אמר בכלל ועשית הישר והטוב (דברים ו יח), שיכניס בעשה היושר וההשויה וכל לפנים משורת הדין לרצון חבריו, כאשר אפרש (שם) בהגיעי למקומו ברצון הקב"ה. וכן בענין השבת, אסר המלאכות בלאו והטרחים בעשה כללי שנאמר **תשבות, ועוד אפרש זה (להלן כג כד) בע"ה:**

Structure of Shemot – Vayikra

שמות פרק מ

(לד) ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יקוק מלא את המשכן:
 (לה) ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יקוק מלא את המשכן:
 (לו) ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם:
 (לז) ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו:
 (לח) כי ענן יקוק על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:
ויקרא פרק א פסוק א
 ויקרא אל משה וידבר יקוק אליו מאהל מועד לאמר:

End of ch.26 – the covenant

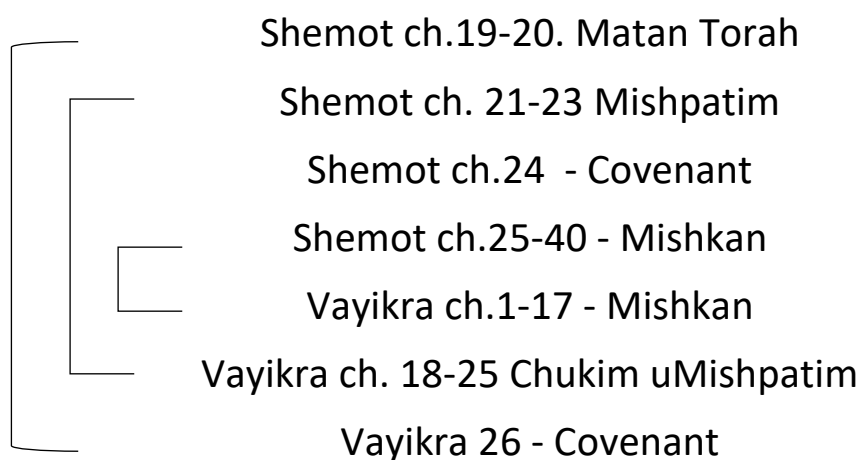
ויקרא פרק כו

(מו) אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יקוק בינו ובין בני ישראל **בהר סיני** ביד משה

End of ch.25-ch.26

ויקרא פרק כה

(א) וידבר יקוק אל משה **בהר סיני** לאמר:
 (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ **שבת ליקוק**:
 (ג) **שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה**:
 ...
 (נה) כי לי בני ישראל עבדים **עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יקוק אלהיכם**:
 (א) **לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם** ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יקוק אלהיכם:
 (ב) **את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו** אני יקוק: ו
 (ג) **אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם**:

* For more on this, see the Ramban on Vayikra 25:1